

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทย ได้ถูกกำหนดโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 ให้มีการแบ่งการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. การบริหารราชการส่วนกลาง มีโครงสร้างการบริหารประกอบด้วย กระทรวงและกรมต่าง ๆ
2. การบริหารราชการส่วนภูมิภาค มีโครงสร้างการบริหารประกอบด้วย จังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน
3. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ปัจจุบันมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 5 รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และกรุงเทพมหานครกับเมืองพัทยา

ในฐานะการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ

ในปัจจุบันการให้บริการประชาชนของหน่วยงานราชการที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน คงเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล ตามหลักการกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ปกครองตนเอง มีอิสระพอสมควรในการบริหารจัดการ มุ่งงบประมาณและบุคลากรเป็นของตนเอง แต่ก็ยังอยู่ภายใต้การกำกับดูแลจากราชการส่วนภูมิภาค จะเห็นได้ว่าถึงรัฐบาลจะให้ความสำคัญกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานราชการระดับพื้นที่ ให้มีหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาและดูแลทุกข์สุขของประชาชนเพียงใด แต่ดูเหมือนว่าไม่อาจที่จะสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนได้ครบถ้วนทุกด้านและทั่วถึง

สถาบันกำนัน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและถูกสถาปนาขึ้นมาอย่างยาวนาน ตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ทรงมีพระราชดำริให้ปฏิรูปการปกครองประเทศให้มีการพัฒนาอย่างประเทศทางตะวันตก ปัจจุบันกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ได้ถูกกำหนดบทบาทให้เป็นผู้นำของชุมชน โดยกำนันเป็นผู้ปกครองระดับตำบล ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ปกครองระดับหมู่บ้าน ที่มีความเป็นผู้นำที่มีความโดดเด่น ทรงอิทธิพล เป็นที่ยอมรับและเคารพนับถือจากราษฎร

กำนัน ผู้ใหญ่บ้านนับได้ว่าเป็นสถาบันที่มีความผูกพันกับสังคมไทยมาช้านาน โดยได้รับการจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2457 และดำรงอยู่มาจนถึงปัจจุบัน อย่างไรก็ตามในช่วงเวลาดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงทั้งที่มาและอำนาจหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้านอยู่ตลอดเวลา ในเรื่องของที่มาของกำนันและผู้ใหญ่บ้านนั้น พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2457 บัญญัติให้ผู้ใหญ่บ้านมาจากการ “เลือก” ของประชาชนในหมู่บ้าน ในขณะที่กำนันให้มาจากการ “เลือกกันเอง” ของผู้ใหญ่บ้าน การมีที่ลักษณะเช่นนี้ทำให้

กำนันและผู้ใหญ่บ้านมีความเข้าใจว่าตนเองเป็น “ผู้แทน” ของประชาชนในตำบลและหมู่บ้าน เช่นเดียวกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2551 กำหนดให้ผู้ใหญ่บ้านซึ่งรวมถึงกำนันเป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอในการปฏิบัติหน้าที่และเป็นหัวหน้าราษฎรในหมู่บ้าน เป็นส่วนหนึ่งของราชการส่วนภูมิภาค อีกทั้งยังมีบทบาทสำคัญในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย การอำนวยความสะดวกเป็นธรรมในสังคม การสร้างความสามัคคีและความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่บ้าน การประสานอำนวยความสะดวกแก่ราษฎรในการติดต่อขอรับบริการจากส่วนราชการต่าง ๆ การรับฟังปัญหาและนำความเดือดร้อนทุกข์สุขและความต้องการที่จำเป็นของราษฎรแจ้งต่อทางราชการ เพื่อให้ความช่วยเหลือ การสนับสนุนการปฏิบัติงานของส่วนราชการในพื้นที่ การดูแลให้ราษฎรในพื้นที่ปฏิบัติตามกฎหมาย การอบรมชี้แจงให้ราษฎรมีความรู้ความเข้าใจในข้อราชการ ให้ความช่วยเหลือในกิจการสาธารณะประโยชน์ รวมถึงปฏิบัติภารกิจตามนโยบายรัฐบาลหรืองานอื่นตามที่กฎหมายกำหนด จะเห็นได้ว่าผู้ใหญ่บ้านยังมีฐานะเป็นตัวแทนของรัฐ ตัวแทนของราษฎรเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ ความเดือดร้อนของราษฎรเพื่อนำเสนอต่อส่วนราชการ ทำให้ผู้ใหญ่นั้นมีความสำคัญในการปกครองที่ เป็นผู้ประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐเอง และหน่วยงานรัฐกับประชาชน เป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่มากที่สุดนอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ที่ต้องถือปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่แล้ว กำนัน ผู้ใหญ่บ้านยังเป็นตัวแทนของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ของทุกกระทรวง ทบวง กรม ตามที่กฎหมายกำหนด และยังเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นอีกหลายฉบับที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่เฉพาะของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เช่น เป็นตัวแทนของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ของทุกกระทรวง ทบวง กรมที่มีได้ถ่ายโอนไปให้ท้องถิ่นดำเนินการ อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับความอาญา ในฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามมาตรา 2 (10) (16) มาตรา 72 และมาตรา 92 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การเป็นผู้ไกล่เกลี่ยประนีประนอมข้อพิพาทของราษฎรในท้องที่ รวมถึงการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเฉพาะให้อำนาจไว้ เช่น พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.2507 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ.2534 พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ.2526 พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.2550 พระราชบัญญัติปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518 พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ.2523 พระราชบัญญัติการรับราชการทหาร พ.ศ.2497 พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 พระราชบัญญัติว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 ประมวลกฎหมายที่ดิน และกฎหมายอื่น ๆ ที่ให้อำนาจกำนันผู้ใหญ่นั้นไว้เป็นการเฉพาะ

การดำรงอยู่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีความสำคัญอย่างมากเพราะ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่ประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยเป็นผู้เสนอความต้องการของราษฎรในท้องที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ประสานงานตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ให้ถูกต้อง โปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมาย และอำนาจของผู้ใหญ่บ้านก็ไม่ได้มีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่อย่างใด แต่เป็นการมีอำนาจหน้าที่ในการสนับสนุน ร่วมมือประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้อำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นการดำเนินนโยบายบริการสาธารณะที่ได้รับการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง ในขณะที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีอำนาจหน้าที่ในการดูแลด้านการปกครองการรักษาความสงบเรียบร้อย การอำนวยความสะดวก รวมถึงการเสริมสร้างความมั่นคงในตำบลและหมู่บ้านเป็นหลัก ด้วยอำนาจหน้าที่ที่สำคัญดังกล่าวประกอบกับพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2552 มาตรา 3 (2) ที่ระบุว่า การยกเลิกตำแหน่ง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สारวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน จะกระทำมิได้ ทั้งนี้เหตุผลคือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สारวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน เป็นบุคคลในพื้นที่ที่มีความใกล้ชิดกับราษฎร ในการปฏิบัติงานตามกฎหมาย และแนวนโยบายของรัฐ โดยเฉพาะในการเป็นผู้ประสานงานระหว่างราชการส่วนภูมิภาคกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั่นเอง อย่างไรก็ตามการเมืองในระดับชาติเป็นกลไกสำคัญที่ส่งผลต่อรูปแบบแนวทางการดำรงอยู่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

แม้ว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะมีบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานเพื่อบำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้แก่ราษฎรในตำบลและหมู่บ้านเกือบทุก ๆ เรื่องที่กล่าวมาข้างต้น แต่การปฏิบัติงานในพื้นที่ก็ยังมีส่วนนำและอาสาสมัครต่าง ๆ ที่ต้องทำงานสอดคล้องกันกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เช่น อาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) มีหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านสาธารณสุข, อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) มีหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประจำหมู่บ้าน (อพม.) มีหน้าที่ในการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาสังคมเบื้องต้น, อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) มีหน้าที่ดูแลรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้าน ผู้นำและอาสาสมัครเหล่านี้ได้อาสาทำงาน เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมและมีบทบาทที่สำคัญในการขับเคลื่อนการทำงานในระดับตำบลและหมู่บ้าน อีกทั้งมีส่วนช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้เป็นอย่างดี

เมื่อเห็นความสำคัญของสถาบันกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน การคงอยู่ของสถาบันดังกล่าวภายใต้ กระแสความผันผวนทางการเมือง คงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ควรส่งเสริมบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านให้คงอยู่ต่อไป และควรชี้แจงประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับราษฎรเพื่อ ทราบถึงบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตามที่กฎหมายกำหนด และอีกประการหนึ่งที่สำคัญ ตามเงื่อนไขแห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2551 มาตรา 14 (11) กำหนดให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งเมื่อไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งต้องทำอย่าง น้อยทุกห้าปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทย กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2551 ระบุให้หลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจา นุเบกษานั้น มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดให้ราษฎรในหมู่บ้านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการ ปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านด้วย จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเองควรที่จะทราบถึงความ คาดหวังของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปแนวทาง ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานให้ราษฎรมีความพึงพอใจมากที่สุด

สภาพโดยทั่วไปของตำบลปากกระวาน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอพระนครศรีอยุธยาไปทางทิศตะวันตก ประมาณ 7 กิโลเมตร มีอาณาเขต ติดต่อกับตำบลอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลบ้านป้อม	อำเภอพระนครศรีอยุธยา
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลคลองตะเคียน	อำเภอพระนครศรีอยุธยา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลลำไทร	อำเภอพระนครศรีอยุธยา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลบ้านกลึง	อำเภอบางไทร

มีเนื้อที่ 22.5 ตารางกิโลเมตร มีการแบ่งเขตการปกครองเป็น 14 หมู่บ้าน มีจำนวน ประชากรทั้งหมด 5,911 คน แยกเป็น เพศชายจำนวน 2,854 คน เพศหญิงจำนวน 3,057 คน จำนวน ครัวเรือน 1,620 ครัวเรือน ความหนาแน่นเฉลี่ย 262 คน/ตารางกิโลเมตร (ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2558)

สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มมีแม่น้ำเจ้าพระยา และคลองส่งน้ำ 10 สายไหลผ่าน โดยพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม และบางส่วนเป็นพื้นที่พาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัย ซึ่งในช่วงฤดูน้ำหลากมีความเสี่ยงที่จะเกิดอุทกภัยและน้ำท่วมขังได้ง่าย

สภาพเศรษฐกิจในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากกระวาน ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำสวน ทำปศุสัตว์ เช่น เลี้ยงโค กระบือ แพะ ส่วนอาชีพรองอื่น ๆ เช่น ค้าขาย รับจ้างทั่วไป รับราชการ รัฐวิสาหกิจ และธุรกิจส่วนตัว เป็นต้น

สภาพทางสังคม ด้านการศึกษามีโรงเรียน 7 แห่ง แยกเป็น โรงเรียนระดับประถมศึกษา 6 แห่ง และ โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 1 แห่ง ด้านสถาบันและองค์กรทางศาสนา แยกเป็นวัด 4 แห่ง มัสยิด 5 แห่ง และศูนย์บริการกิจการศาสนาอิสลามตั้งอยู่ในพื้นที่ ด้านสาธารณสุขมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ 1 แห่ง

ดังนั้น จากสภาพการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความคาดหวังของประชาชน ในเขตตำบลปากกระวาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ต่อการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ว่าประชาชนมีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับใด และเรื่องใดมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พร้อมนำผลการศึกษาในครั้งนี้เสนอต่อกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตตำบลปากกระวาน และพื้นที่อื่น ๆ ให้สามารถปฏิบัติงานได้สอดคล้องกับความคาดหวังของประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตตำบลปากกระวาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลปากกระวาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความคาดหวังของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลปากกระวาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาอยู่ในระดับมาก
2. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตตำบลปากกระวาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณมีขอบเขตการศึกษา ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาถึงความคาดหวังของประชาชน และปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตตำบลปากกระวาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2457 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 12 พ.ศ.2552 ที่บังคับใช้ในปัจจุบัน ซึ่งประกอบด้วย ด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ ด้านที่เกี่ยวกับความอาญา ด้านงานทะเบียนและบัตรและด้านการเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอื่น

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการศึกษา คือ ประชาชนในเขตตำบลปากกระวาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 5,911 คน 1,620 ครัวเรือน

ขอบเขตด้านพื้นที่

ทำการศึกษาในพื้นที่เขตตำบลปากกระวาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ทำการวิจัยระหว่างเดือน ตุลาคม พ.ศ.2558-พฤษภาคม พ.ศ.2559

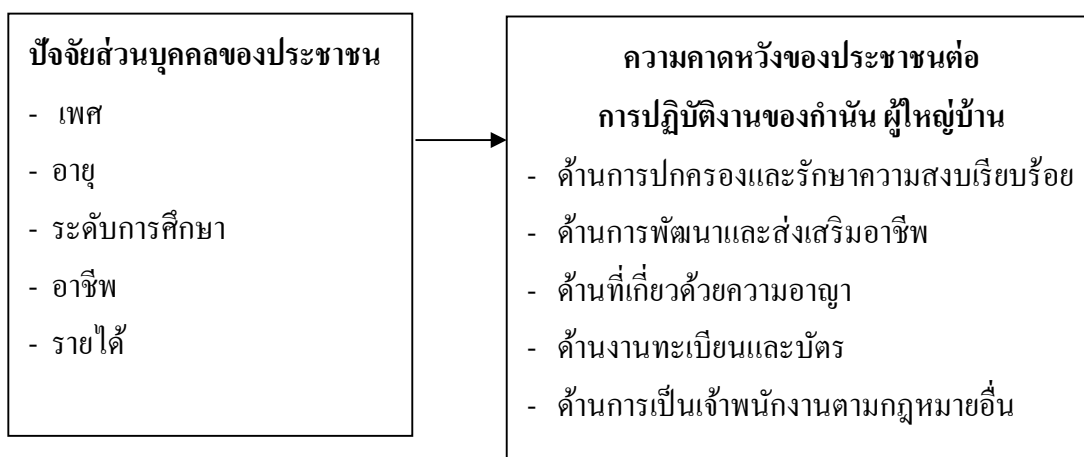
ความสำคัญของการวิจัย

กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นบุคคลในพื้นที่ที่มีความใกล้ชิดกับราษฎรในการปฏิบัติงานตามกฎหมายและแนวนโยบายของรัฐ เป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของราชการส่วนภูมิภาค มีบทบาทอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2457 และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะในการเป็นผู้ประสานงานระหว่างราชการส่วนภูมิภาคกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การรักษาความสงบเรียบร้อย การป้องกันและแก้ไขปัญหากรณีต่าง ๆ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เป็นคนกลางในการไกล่เกลี่ย ประนีประนอมและจัดการระงับปัญหาความขัดแย้งในท้องที่ และยังมีฐานะเป็นตัวแทนของรัฐ ตัวแทนของราษฎรเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ ความเดือดร้อนของราษฎรเพื่อนำเสนอต่อส่วนราชการ ดังนั้น กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจึงควรรับรู้ถึงความคาดหวังของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเพื่อนำผลของการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกภารกิจหน้าที่ ให้มีความสอดคล้องกับความคาดหวังของประชาชน (พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2552, หน้า 3)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความคาดหวังของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตตำบลปากกราน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตตำบลปากกราน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นข้อเสนอแนะ และนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ให้ตรงกับความคาดหวังของประชาชนมากที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังเป็นความคิด ความเชื่อ ความต้องการ ความมุ่งหวัง หรือความรู้สึกรักของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง เช่น บุคคล การกระทำหรือเหตุการณ์ เป็นต้น จึงเป็นการคิดล่วงหน้าโดยมุ่งหวังในสิ่งที่เป็นไปได้ว่าจะเกิดตามที่ตนคิดไว้ ทั้งนี้ความคาดหวังของบุคคลจะขึ้นอยู่กับความต้องการและเป็นไปตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

การปฏิบัติงาน หมายถึง การปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลปากกรานที่ได้กระทำตามอำนาจหน้าที่ของพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2457 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 12 พ.ศ.2552 ที่บังคับใช้ในปัจจุบันและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย ด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ ด้านที่เกี่ยวกับความอาญา ด้านงานทะเบียนและบัตร และด้านการเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอื่น

กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หมายถึง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตตำบลปากกราน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ดำรงตำแหน่งและมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2457 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 12 พ.ศ.2552 ที่บังคับใช้ในปัจจุบันและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย หมายถึง การปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกและดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของราษฎรในตำบล หมู่บ้าน ควบคุมดูแลราษฎรให้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ และรับเรื่องร้องทุกข์ของราษฎรรายงานแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ หมายถึง การปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพแก่ราษฎร ด้านการเกษตร ด้านพาณิชยกรรม ด้านอุตสาหกรรม และด้านอื่น ๆ ให้มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ รวมถึงการส่งเสริมการหาอาชีพเสริม การพัฒนาผลิตภัณฑ์ของราษฎร และการหาตลาดเพื่อจำหน่ายสินค้าของชุมชน

ด้านที่เกี่ยวกับความอาญา หมายถึง การปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาที่กำหนดในพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2457 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 12 พ.ศ.2552 เช่น การแจ้งความ การจับกุมคนร้าย การตรวจค้น เป็นต้น

ด้านงานทะเบียนและบัตร หมายถึง การปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับงานทะเบียนราษฎร งานทะเบียนทั่วไป งานบัตรประจำตัวประชาชน ในฐานะผู้ช่วยนายทะเบียนอำเภอ

ด้านการเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอื่น หมายถึง การปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับการเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอื่น ๆ นอกจากพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2457 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 12 พ.ศ.2552